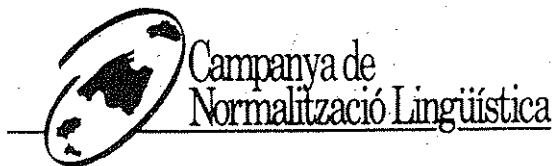

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

VII

Palma
1995

Línea Directa

© Aina Moll, A.I. Alomar i Cèlia Riba, segons l'autoria dels textos.

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Jorvich, s.l.

Impressió: Jorvich, s.l.

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

I.S.B.N. 84-604-8810-1

XXI

Encara sobre l'Ordre de "l'Ensenyament en català"

He dedicat ja dues "Línia Directa" a comentar l'Ordre del Conseller de Cultura, Educació i Esports sobre l'ús de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears com a llengua vehicular en l'ensenyament no universitari, valorant-la molt positivament. Per això no puc deixar de fer constar ací les valoracions clarament contràries que se n'han fet públicament, especialment la del PSM -que ha enviat a l'Oficina de la Campanya còpia del seu comunicat públic i de la moció que ha presentat al Consell Insular de Mallorca-, i la de l'Obra Cultural Balear -el President de la qual és membre de la Comissió

Interinstitucional, a més d'haver estat designat Secretari de la Campanya de NL pels signants de l'Acord Institucional que la va crear, tal com a mi me'n nomenaren Coordinadora.

Per tant, no serà superflu fer constar que les meves paraules no s'han d'interpretar com "l'opinió de la Campanya", sinó com a opinió personal meva. Precisament, si des de la segona "Línia Directa" tot els texts apareixen firmats, és perquè ja en la primera es va fer patent que per poder-los donar com a "editorials" de la Campanya seria necessari un debat setmanal previ, com a mínim entre els membres de la Comissió Tècnica, cosa òbviament impossible. Això sí, tots els firmants actuam sempre "dins l'esperit de la Campanya", de manera que hi pot haver diferències de matís entre els seus membres, però mai divergències de fons.

No vull insistir ara en la meva posició sobre aquest tema, sinó manifestar les coses següents:

- 1ª: La meva satisfacció pel fet que les reaccions contràries a l'Ordre vagin encaminades a aconseguir més presència del català com a llengua vehicular, i no a mantenir la preeminència del castellà (cosa que no era impensable, posat que més d'un 30% dels centres d'ensenyament de les Illes no havién sentit fins ara l'impuls de fer servir la seva llengua pròpia com a vehicle d'ensenyament, ni tan sols parcial).
- 2ª: La meua identificació personal amb els objectius que els objectors expressen per a la normalització d'aquest sector importantíssim de la nostra societat. Supòs que no importaria dir-ho, després dels anys que fa que m'esforç perquè ens hi acostem. Ja he dit públicament més d'una vegada que la **normalitat**, aquí com a Burgos, és fer l'ensenyament en la llengua pròpia del territori, i que l'aprenentatge del castellà (ara i a molt llarg termini) es pot garantir amb un **bon ensenyament** de la llengua com a assignatura.
- 3ª: La meua consciència que no tots els illencs ho veuen així, i que la normalització no és possible si no és volguda, o com a mínim acceptada, per tots. És possible que aquesta Ordre "aigualida" i flexible sigui més ben acceptada, i a la llarga més fruitosa, que una altra de més ambiciosa.
- 4ª: La meua confiança que l'Ordre serà aplicada amb gran sentit de la responsabilitat, tant per part dels centres -que han de ser conscients de la necessitat de prioritzar el català, si volen formar alumnes capaços de "viure" en una i altra llengua- com dels responsables de l'Administració, que si rebessin qualque petició de permís per

fer l'ensenyament exclusivament en castellà -i tenc l'esperança que no n'hi hagi cap-, haurien de prendre mesures molt concretes de control del seu rendiment en l'ensenyament de la llengua catalana.

- 5ª: La necessitat d'un treball seriós i en profunditat per garantir que l'aplicació de l'Ordre (o la d'una altra que la substituesqui, si les objeccions que s'hi han formulat impulsassin el Conseller de Cultura a reconsiderar-la) es farà de manera que l'ensenyament en català en surti beneficiat, i en un clima de concòrdia. A part de la tasca que han de fer les institucions (Govern Balear i MEC), convé que hi hagi un debat com més ample millor per sensibilitzar l'opinió pública de manera que la normalització de l'Ensenyament sigui assumida com a "feina de tots".

La Campanya de Normalització Lingüística, com a plataforma de confluència de totes les institucions il·lenques, a la qual s'han adherit totes les forces polítiques i moltes forces cíviques i socials de les Illes, pot ser el marc general d'actuació on tothom se senti "còmode". Per això deman, d'una banda, a totes les persones que puguin i vulguin aportar la seva col·laboració al Grup de Treball d'Ensenyament de la CNL (ensenyants, directius de centres o d'associacions de pares d'alumnes, lingüistes i sociolingüistes, responsables de cultura de les institucions, etc.) que es posin en contacte amb nosaltres (Tel. 717503), a fi de poder establir, en funció de les ofertes, un programa de col·laboració; d'altra banda, a totes les institucions i entitats que estan adherides a la Campanya, que facin pel seu compte, en la mesura de les seves possibilitats, un programa de reflexió o d'activitats encaminades a accelerar la normalització de l'Ensenyament amb voluntat d'aportació pròpia a la tasca comuna.

Només la feina il·lusionada de tots, amb voluntat de "sumar i no restar" i de contribuir a una tasca que hem assumit col·lectivament però que tenim encara molt endarrerida, podrà donar al nostre Ensenyament l'impuls normalitzador que necessita amb urgència. - A. M. (3-10-94)